AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 140r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

vmgentibus. et de ipo est predic
spus sanctus Unde longu est
enucleatius disputare. et de t
mitate que deus est laborē nm
m quundam libris ad vos iam
existimo puenisse. Valde mqua
remota est a sensibus carnis hec
scola m qua deus audit et docet
Multos uenire videmus ad fi
lm. qua multos credere uidem
m xpm. sed ubi et quomodo a pa
tre hoc audierint et didicerint
non uidimus Aliunde gratia
ista secreta est Gratiam vero
esse quis ambigit? Hec itaq
gratia que occulte humanis
cordibus diuina largitate tri
buit. a nullo duro corde tol
lit. Ideo quippe tribuit. ut
cordis duritia primitus au
ferat. Quando quo pater au
dit intus et docet ut veniat
ad film. auferet cor lapideum et
dat cor carneum. sicut ꝓphete p
dicunt. pmisit Sic quippe fi
at filios pmissionis et vasa
mie. que parauit m gloriam
Cur quo non omis docet ut uei
ant ad xpm. nisi qua omnes
quos docet mia docet? Quos
aut non docet iudicio non do
cet. Omnem enim multm miseret
et quem multm obdurat Sed
miseret bona tribuens. obdu
rat digna retribuens Aut si
et ista ut quidam distinguere
maluerunt. iba sunt eius au
aplus aut. dicas itaq mnchi.
ut ipe dixisse accipiat ergo omis
multm miseret et quem multm ob
durat. et que secunt id est quid
adhuc conquerit nam volunta
ti eius quis resistit. nunquid
rnsum est ab aplo o homo fulsm
est quod dixisti. sed rnsum est.
o homo tu quis es qui rndeas
deo. nunquid dicat figmentum
ei qui se finxit quare sic me fe
asti. an non habet potestatem
figulus luti et eidem massa. et
sequencia que optime nostis. et
tamen secundm quendm modm
omnes pater docet venire ad fi
lium film Non em scriptm fru
stra est m prophetis. et erunt
omnes docibiles dei Quod testi
monium cm pmisisset tunc sub
didit. omnis qui audiuit a pa
tre et didicit uenit ad me Si
aut ergo integre loquim cm de
aliquo literarum magro qui m a
uitate solus est dicimus omis
iste hic literas docet. no qua
omnes discunt. sed qua nemo
nisi ab illo discat quocumq ubi li
teras discat. ita recte dicam
omnes deus docet uenire ad
xpm. non qua omis uenimus.
sed qua nemo aliter venit Cu
aut non omis doceat. aperiunt
aplus quantum aperiendum iu
dicauit Qua volens ondere
irum et demonstrare potentia
sua attulit m multa patientia
vasa ire que ꝓfecta sunt m per
ditionem. et ut notus fiat di